

Fookusgrupp K (november 2014)

Moderator (Mo): Tere kõigile! Mul on hea meel, et te minu üleskutsele vastasite ja olite nõus osalema fookusgrupi intervjuus. T pidi ka osa võtma, kuid kahjuks pidi ta olema täna ühel koolitusel. Aga ma usun, et saame kuuekesi ka hakkama.

Selle intervjuu eesmärgiks on teada saada teie arvamus päästekeskuses korraldatavatest üritustest. Kavatsen magistratöö teha samal teemal ja selleks on teie abi vaja. Ehk on sellest kunagi kasu ka päästeametis, kui läheb tõsisemaks sündmuste analüüsimiseks, sest nagu te teate, võeti tööle sündmuste korraldaja.

Proovime rääkida täna üritustest, mida meil ja päästeametis on korraldatud. Ürituste alla kuuluvad kõik sellised ettevõtmised, mis ei ole igapäevaselt tööga seotud, rohkem sellised meelelahutuslikud ja töövälised. Jätame täna kõrvale koosolekud, nõupidamised ja isiklikud pidustused. Kui see muidugi haakub meie teemaga, siis võime ka sellest rääkida.

Nii et mõtleme kõik kaasa, aga ärme korraga räägime. Ma panin teile valmis väikesed paberid ja pliiatsid, et saate kohe oma pähe tulevaid mõtteid kirja panna. Ma panin üles ka kaamera, loodan, et keegi kaamerat ei karda, ja igaks juhuks diktofoni ka, et asi ikka kindel oleks. Me kasutame tahvlit, ühe tabeli tegin sündmuste kohta arvutis, selle laseme seinale.

Nii et ärge kartke oma mõtteid avaldada ja ma arvan, et võime alustada. Olete nõus? (Kõik noogutavad või vastavad „jah“). Siin ei ole õigeid ja valesid vastuseid, lihtsalt rääkige, mis teie asjast arvate. Ma enne ütlesin, et meil läheb umbes poolteist tundi, aga ma tõesti ei oska arvata, kas me saame rutem hakkama või läheb meil kauem.

Te olete kõik omavahel tuttavad, sellepärast ei hakka me eraldi tutvustamisvooru tegema. Võib-olla ainult nii palju, et kaua te olete päästekeskuses töötanud ja millised on kokkupuuted teiste üksustega.

K2: Mina olen viis aastat olnud.

K3: Mina olen peaaegu algusest peale, see on siis 2006. aastast.

K1: Mina olen töötanud 2007. aasta aprillist.

K6: Mina olen ka algusest peale, kui keskused loodi.

K5: Mina olen ka peaaegu nüüd üheksa aastat.

K4: Mina kohe alguses keskuses ei olnud, mina olin keskkomandos päästja, aga siis kuidagi sattusin, ma isegi ei mäleta, kes kutsus ... ja nüüd ma juba mitu aasta olen siin. Tööülesanded küll muutuvad, aga ... Ega kuhugi minna ka ei ole.

Mo: No jah. Eks igal töökohal on oma plussid ja miinused. Aga ma arvan, et see, et te kõik, mõned päris algusest peale, praegu päästes töötate, näitab, et midagi siin ikka meeldib.

K1: Tegelikult on väga oluline see, kellega sa koos töötad. Meie korrusel on väga hea punt, me saame väga hästi läbi.

K6: Meie saame ka kõik hästi läbi, ainult mõnega on vahel ...

Mo: Aga siit võikski edasi minna küsimusega, et millised on teie kokkupuuted teiste töötajatega? Mis puhul te teistega üksuste töötajatega kokku puutute?

K4: No puutun siis, kui midagi on vaja. Kui mingit infot või muud ...

K1: Ma arvan, et kõik pöörduvad siis kolleegi poole, kui abi või mingit tööülesannet koos vaja teha või mingit teavet saada.

K6: Mina puutun kokku siis, kui tulevad ja lähevad või kui pöörduvad minu poole mingis küsimuses.

K3: Mina üldiselt ka. Kui kellelgi on minult midagi vaja või kui mina tahan midagi teada saada, siis ikka lähed ja küsid või saadad meili.

Mo: Aga kas rohkem lähed ja küsid või saadad meili?

K3: Nii ja naa. Kui on meie maja inimestega vaja suhelda, siis helistad või lähed ise kohale. Komandodega ja teiste piirkondadega suhtleme rohkem meili ja telefoni teel.

K4: Mulle kohe ei meeldi telefoniga rääkida. Ma lähen ise otsin inimese üles ja räägin asja ära. Mujale muidugi jah sõitma kohe ei hakka, aga siis saadad meili ja ...

K1: Ma arvan, et sageli on meili saatmine isegi parem, sest meie inimesed on tihti hõivatud ja ei pruugi üldse telefoni võtta. Ma mõtlen isegi mobiili, mina vähemalt küll lauatelefoni kasutan väga vähe ...

K6: Mina üldiselt ka. Kelle lühinumber peas on sellele proovin vahel laua peale helistada, aga üldiselt on mobiil nagu harjumuslikum.

K1: See lihtsalt on nii kujunenud. Ja meil on ju kõik andmed reeglina arvutis ja siis on lihtsam saata kiri koos infoga ja endal on ka tihti hea hoopis meilboksist vajalik info otsida, kui mõelda, mis ta mulle telefonis rääkis. Meil on ju nii palju erinevaid liste, kui ma tahan info paljudele töötajatele korraga saata, siis meil on asendamatult.

K6: Jah, kõigile korraga teadete saatmine on listidega kindlasti mugavam. Kui ma tahan mingit väga lühidalt ja konkreetset asja teada, siis ma helistan. No eile ma tahtsin teada, mitu last E-l on, siis ma helistasin.

Mo: Jah, asi selge. Aga K5?

K5: Mina räägin hommikul oma kolleegidega vajalikud asjad ära. Kui päeva peale tuleb veel midagi, siis saab helistada.

K4: Mina meie maja rahvaga kindlasti räägin kõige rohkem suitsunurgas, seal tulevad kohe head mõtted.

K2: Mina kui midagi tahan, lähen küsin. Mul oleks imelik hakata näiteks A-le helistama, kui ta on korrus kõrgemal.

K3: Mul on nii nagu teistelgi. Kui oma maja töötajatega on vaja midagi arutada või küsida, siis on see silmast-silma, aga kui päästjatega või piirkonnajuhtidega või komandopealikega, siis olenevalt olukorrast – kas telefoni teel või meili teel.

Mo: Kas juhtkonnaga suhtlemine on kuidagi teist moodi?

K6: Mis ta nüüd siis nii teist moodi on! Kui vaja, lähen ja räägin. Ja pigem ikka räägin, kui kirjutan.

K1: Mulle tundub, et kuna M on pidevalt hõivatud, siis temaga on parem suhelda meili teel. See on mu oma kogemus. Mingid asjad me saame kokku saades aetud, aga kuna ta on tihti hõivatud, siis mina olen läinud seda teed, et saadan meili.

K3: Tegelikult tuleb küsida hoopis, millist juhtkonda sa silmas pead. Meie ju allume otse päästeametile, meie juhtkond on kõik Tallinnas. Nendega me suhtleme küll põhiliselt meili teel.

K6: No teil on jah see asi veidi teist moodi. Aga palju te üldse juhtkonnaga suhtlete? Ma mõtlen päris K-ga või nii? Ega tegelikult ei suhtle. Kui vaja räägite ainult oma ülemusega.

K3: Tegelikult küll. Päris juhtkonnaga me üldse kokku ei puutu ja ja ei suhtle. Me suhtleme oma talitusesiseselt. Ja tegelikult, kui mõtlema hakata, siis ega Tallinnast ka eriti ei helistata, pigem saadetakse kiri.

K4: Ma ei tahagi mingite Tallinna juhtidega eriti suhelda. Õnneks ma ei peagi, sest minusse nad ei puutu. Siin oma keskses saame me kõik asjad ise ära räägitud. Ega Tallinnast ei ole kunagi midagi mõistlikku ja head tulnud.

K5: Mulle tuli meelde, et Tallinnas olevate struktuuriüksustega suhtleme me vahel ka videokonverentsi kaudu.

K3: Jah, õige küll. Meie küll vähem, aga ... aga ma tean, et osad osakonnad ja muidugi juhtkond kasutab videot päris tihti. Mitte ainult Tallinnaga, aga ka teiste regioonidega suhtlemisel.

K6: Ja Skype ka. Mina olen päris palju Skype teel suhelnud. Kuidagi hoopis teine tunne on, kui inimest ikka näed.

K6: Aga eile oli nii, et me tahtsime toas mõlemad Skype-ga ühenduses olla ja siis ei tulnud ühel hääl läbi ja mingi jama oli seal veel. Lõpuks istusime mõlemad ühe arvuti taga.

K2: Mul ei ole midagi öelda, ma üldse vähe suhtlen juhtkonnaga.

Mo: Kui nüüd see teema kokku võtta, siis ma sain aru, et oma maja töötajatega suhtlete te ikka näost näkku ja olenevalt vajadusest ka meili teel.

K4 ja K6: Põhimõtteliselt küll.

Mo: Teiste oma regiooni töötajatega käib suhtlemine kas telefoni teel või meiliga.

Läbisegi: Jah.

Mo: Ja kui on väga vaja juhtkonnaga suhelda, siis Tartus räägime võimalusel otse, Tallinnasse kirjutame.

K6: Ja ikka helistame ka.

Mo: Selge.

K1: Ma arvan, et vahet ei ole, kellega suhelda, olulisem on, millist infot on vaja edastada.

Mo: Jah, see on täiesti loogiline. Kui heaks või halvaks te hindate info liikumist päästekeskuses?

K6: Nii ja naa. Oma kogemustest võin öelda, et info üleküllus pole kunagi hea, kuid samas kõik vajalik peaks õigel ajal kohale jõudma. Minu ja ka paljude teiste postkastid olid omal ajal üle ujutatud absoluutselt ebavajalikuga ja vajalik info kadus kas ära või ei jõudnud üldse kohale. Nüüd on asi veidi parem. Mina tunnen, et vahepeal liigub infot on liiga ja inimene ei jaksa. Tähendab sellist mittevajalikku. Mulle tuleb mitukümmend meili, ma ei jõua neid lugeda ... ja pole vajagi, sest minu tööd nad ei puuduta. Meil on kõikidel siiski **oma töö** (rõhutatult). Kommunikatsioon kui niisugune peab oskama oma asja „kavalalt“ ajada, mitte ennast ülemäära tähtsustama ja samas kogu aeg olemas olema. Ja see, et teda igalt poolt sisse lahmib kogu aeg ... Ja samas on nii, et kui on midagi olulist, mis on tõsiselt tarvis ... Sest vaatamata aktiivsele info üleküllusele, ei jõua info väga tihti ikkagi kohale. Mõned on veel sellised, et erinevad inimesed saadavad üht ja sama asja. Vot M ütles kunagi, et tema pani avalikud suhted spämmi. Et saadavad kogu aeg midagi, aga vot saada mulle too, mida minul tõesti vaja on. Minul on boobik, mis seal maakonnas juhtub, sest ma ei suuda seda haarata. Mind huvitab see ainult siis, kui see juhtus, vabadust väga, minu maakonnas või mõne tuttavaga ...

K1: Ja siis on nii, et need vajalikud meilid kaovad kuhugi teiste sekka ära. Ma arvan, et pigem peaks nii olema, et ma tean, kust ma midagi otsin, kui vaja on, mitte nii, et igaks juhuks saadame meili kõigile, äkki neil läheb vaja.

K5: See on meie üldine viga, et meile ja muud asja tuleb liiga palju.

Ko: Ma üldse ei vastanud küsitlusele. Mille jaoks ma täidan seda küsitlust, kui sellest midagi ei muutu. Ei motiveerita inimest seest, inimene ei saa tegelikult meil ise otsustada.

K3: Ma ütleks siis, et keskpärane, teatud info liigub kiiresti, mõni jääb suluseisu ... Nagu K6 ütles, peaks täpsemalt mõtlema, kellele mida saata. Ja näiteks uudiskiri, mina loen, seal on päris palju huvitavaid fakte, mille kohta iseenesest info ei olegi meieni jõudnud. Aga ma tean, et paljud ei loe. Nad tulevad minu juurde ja ei tea, kes Tallinnasse on tööle võetud, neid ei huvita.

K1: Uudiskirjas on jah sellist asja, mida muidu kuskil ei ole olnud, mida me muidu ei kuule ...

K3: Päästjaid jah see võibolla ei huvita, sest nemad on selle sees kogu aeg ja neid ei huvita, mis idas või läänes toimub.

Mo: Siit tuleb välja, et huvitatus on väike. Aga kui vaatame asja laiemalt ja ei piirdu ainult meilide saatmisega, vaid mõtleme tervet kommunikatsiooni.

K5: Mulle tundub, et asi hakkab paremaks minema. Või tegelikult ütleme, et väga hull ei ole.

K4: Ei ta hull ei ole, aga ma tean, et vahel jääb mingi info küll kuhugi toppama.

K5: Ma tean ka. Ja ma tean täpselt, kuhu ta toppama jääb. Ja sellest on räägitud ja räägitud ...

K6: Aga siis tuleb veel rääkida.

K5: A mõni lihtsalt ei saa aru, või ei taha saada.

K2: Ta oleks nagu olemas, info liigub, kuid millegipärast mitte alati ei jõua adressaatideni. Võib olla on asi just inimeste info vastuvõtmises. Tekib küsimus, kui oluline on edastatav info teenistujate jaoks. Mõni päev kõik sujub, siis jälle mitte. Vahel tahad kohe ise suhelda, teinekord ei taha.

K3: Mingite inimestega ei saa kohe asju aetud, siis ... Mis suhtlemine on tegelikult puudulik, on ametnikud ja päästjad. On päästjad omaette, on ametnikud omaette.

K6: Aga see sõltub ikka inimesest. See sõltub sellest, kui palju sa oled nendega lähedaseks saanud.

K5: Aga mulle tundub, et mida kõrgemat suhtlust me silmas peame, seda kehvemaks see läheb. No et meie suhtlus siin keskuses omal tasandil on ok, kui me peame maakondades mingit infot liigutama, siis see kohe langeb, sest mõni piirkonnajuht kohe ei saa asjadest

aru. Kui me ei ... Kui me suhtleme regiooniti, siis meie bürool on asi enam-vähem okei, aga muidu üldjoontes on küll nii, et üks regioon ei tea, mis teine teeb ...

K4: Ega tahagi teada.

K5: Ja päästeametiga suhtlemine ... No ma ei tea ...

K6: No ega seal on ka normaalseid inimesi, kellega on väga hea suhelda.

K1: Tegelikult mitte. Ma mõnes mõttes olen K4 isegi nõus. Et teatud inimestega on parem suhelda. Ja vahel ei ole konflikt niivõrd tööalane, kui isiklikul pinnal. Tegelikult jah tuleb endale aru anda, et nii suures organisatsioonis ei saagi suhtlus tõrgeteta toimuda. Meid on palju, osakondi on palju, arusaamisi on palju ... Seda suhtlemist on väga raske koordineerida.

K5: Aga meil ju on sisekommunikatsiooni eksperdid või kes nad täpselt seal Tallinnas on.

K1: Seda küll, aga ega tema ju kohapealset suhtlust ei saa kuidagi mõjutada ega suunata.

K4: Nu jah, aga ega kohapealsel ei olegi midagi viga.

K5: Vahel on ikka küll. Sina ei pea regioonidega suhtlema. Siis näeks, et mõnes kohas on punn ikka väga kõvasti ees.

K4: Minul on mõni punn siin keskses ka ees. Mõni mees lihtsalt ei tee oma tööd.

K1: See on nii tuttav ...

K4: Ma olen kuulnud, et selle pärast on teistel ka probleeme.

K1: Ma olen ka kuulnud.

K5: Aga ega selle pärast ei saa kohe öelda, et kogu meie suhtlus jama on.

K4: Ei saa jah. Lihtsalt kuidagi see üks inimene oskab mulje ära rikkuda.

Mo: Kas kokkuvõttes võib öelda, et üldiselt pole suhtlusel viga, kui ei oleks teatud ... kui ei peaks teatud inimestega suhtlema?

K1: Ma arvan, et see on õige. Mina mõne inimesega suhtleks rohkem, kui aega oleks. Tegelikult on meil väga palju toredaid ja huvitavaid inimesi.

Mo: Väga hea, räägime edasi siis sellest, keda te ennekõike peate kolleegideks?

K1: Minu jaoks kõigepealt meie oma büroo, inimesed kellega ma iga päev ühes toas olen. Ja siis teised meie büroo töötajad ka teistes regioonides.

K5: Ma olen suht samal arvamusel.

K3: Minu osakonna paljud töötajad on Tallinnas. Mina julgen küll nimetada, et nemad on minu kolleegid.

K4: See on selle pärast, et te olete üks osakond ja teete sarnast tööd.

K3: Võib-olla küll. Aga samas ma võin öelda, et ka teised meie keskuse töötajad, keda ma iga päev näen, on minu kolleegid.

K6: Kõik võibki nii ja õige olla. Kolleegid on kõigepealt need, kellega on samad tööülesanded ja teisipidi need, kellega sa iga päev kokku puutud. Me tegelikult ajame ju kõik ühte asja.

K4: Minul on isegi keskuse inimesed rohkem kolleegid kui kõik minu osakonna inimesed päälinnas.

K3: Ma vist võin ka nii öelda. Me ju allume otse ametile, aga töötame keskkuses. Ma tegelikult ei teagi, kas ma olen keskuse või ameti töötaja. Aga lähemal on ikkagi keskuse inimesed.

K1: Selline segadus on vist üldine.

K4: Ei ole lind, ei ole konn ta ...

K1: Me ei oska nagu olla. Ja mulle tundub, et ka Tallinnas suhtutakse meisse nii, nagu parasjagu mugavam on. Nii kuidas on parasjagu vaja.

K6: Ma ütleks ka, et on ette tulnud juhuseid, kus töötajatesse suhtutakse nii, nagu parasjagu mugavam on. Nagu jõulupeo ajal oli – teie ei tule ameti peole, teie minge keskuse omale, mis sest, et me allume ametile. Ja keskkuses öeldakse, et teie tellige omad asjad ameti kaudu, siit ei saa, kuigi me oleme ju kõik üks päästeamet ja haldus on ka üks ja sama haldus.

Mo: Kui keegi rohkem midagi lisada ei taha, siis ma küsin kui palju te töökaaslastega väljaspool tööaega kokku saate.

K3: Grupid.

K1: Jah, väikeste gruppidega.

K6: Varem oli suhtlemist rohkem, kuidagi tundub nii, kui sa praegu küsid. Mitte just suure seltskonnaga, aga rohkem käidi sünnipäevadel ja muidu ka ... Aga õige, rohkem on oma tuttava pundiga üritusi.

K1: Mina ei saaks nii öelda, ma praegu ei suhtle küll vähem kui vanasti. Kuidagi lihtsalt grupid on muutunud.

K6: No jah, võibolla küll, ma mõtlesin, et keskkuses on kuidagi koos olemisi vähem.

Mo: Ei, ma pean praegu silmas just tööväliseid kokkusaamisi. Kui palju te väljaspool tööaega töökaaslastega suhtlete ja läbi käite?

K4: No vaieldamatult on meie ühine püha üritus kolmapäevane mälumäng. Kui suvel seda ei olnud, siis oli kohe selline tunne, et ei tea, mida teha.

K6: See on teil selline oma pundi teema.

K1: Ma arvan, et kõik sellised läbikäimised on oma väljakujunenud pundiga, näiteks oma bürooga. Nagu sünnipäevadki. Kes kodus või väljas midagi teeb, ega see ei tee ju kogu kontorile. See tähendab, et nagunii kõik ei tule.

K4: Ja ega kõiki ei tahagi, et tuleks.

K1: Jep. See on igal pool nii, et mõnega tekib rohkem klapp ja käiakse rohkem läbi.

K3: No näiteks need, kes on juba varem tuttavad olnud, need suhtlevad niisama ka.

K6: Jah, aga selliseid ühiseid väljas käimisi, nagu meil keskuse ajal oli, selliseid enam ei ole. Vähemalt nii palju ei ole. Varem me käisime näiteks ühiselt teatris rohkem. Praegu seda enam ei ole. Sellist organiseeritud käimist enam ei ole. Mäletad, kui me mitu korda Tallinnas teatris käisime? No aga miks siis nüüd ei viitsi keegi enam ajada selliseid asju. Kuidagi soiku on jäänud ...

K3: Siin võib palju põhjusi olla. Esiteks me ei ole enam oma Lõuna-Eesti Päästekeskus. On nagu keskus ja ei ole ka, kui mõned alluvad otse päästeametile. Ja kõigil on praegu kiire.

K6: Ma ei saa sellest aru – ja kõigil ongi nii kiire kogu aeg. Tööl ei saa enam üldse ... täielik hullumaja on. Ja siis ei tahagi töökaaslaste enam rohkem näha. Koju ja kotti peale.

K3: Mul ei ole aega oma laste ja sugulastega suhtlemiseks, mis siis veel töökaaslastest rääkida.

K1: Ma arvan, et töökaaslastega suhtlemine vabal ajal on seda on rohkem, kui sellest võtavad osa ka elukaaslased.

K6: Absoluutselt.

K1: Et isegi on selline teatrisse minek, siis ikka tullakse koos abikaasaga või kaaslasega.

K4: Mina selle pärast ei olegi käinud, et mul ei ole kellegagi tulla. Kõik on paarides. Mitte et mind teater eriti huvitaks, aga ...

K1: No vot, üks põhjus ...

K6: Kindlasti võib see olla üks põhjus ...

Mo: Hästi! Ma olen siit eelnevast jutust aru saanud, et ühiseid kooskäimisi on nagu vähemaks jäänud, erinevatel põhjustel või mõnel juhul perekondlikel põhjustel. Ja rolli mängib ka see, et aega ei ole.

K1: Mina arvan, et tegelikult on nii, et suheldakse küll väikestes punktides, meie kõigest ei tea. Mina käisin varem E-ga ja K-ga rohkem läbi, nüüd mitte. Et mingi suhtlemine on jäänud, võibolla mitte nii palju kui varem, aga ikka käiakse sünnipäeval või midagi sellist.

Mo: K2 ei ole veel midagi öelnud.

K2: Ma siin kuulan, mis teised räägivad. Mina tulen alati igale poole, kuhu kutsutakse. Enda poole ma ei saa kutsuda. Tahaks küll sünnipäeva ajal, aga mul on ju ühetoaline korter. Ja kuskil välja pidada on nii kallis. Aga tundub, et praegu organiseeritakse asju vähem. Kas keegi ei viitsi enam. Ei viitsi organiseerida ja ei viitsita kohale tulla.

K1: Ma arvan, et asi ei ole nii palju viitsimises kui ajas. Ma oma sünnipäevast tean, et kui rakse oli leida selline aeg, mis kõigile sobiks. See ongi see, et kõigil on kiire.

K2: Ma arvan, et üks põhjus võib olla ka raha.

K6: Täiesti õige. Me oleme ju kõik oma üritused ise kinni maksnud. Isegi tegelikult keskuse üritused, mitte ainult töövälised.

K1: Selge on see, et iga asi nõuab raha. Ja kui mul raha ei ole, siis ma töökaaslastega pidu ei tee, kui nad ei ole mulle just eriti tähtsad, või siis ma kodus ei tee. Teen kontoris väikese kommi või nagu ennetus teeb võileiva ja ongi kõik.

Mo: Aga kui nüüd see teema kokku võtta, kas ma sain teist õigesti aru, et töövälisest suhtlemisest on jäänud vähemaks?

(Koos „jah“)

Mo: Ning see on enamalt jaolt väiksema seltskonnaga?

K6: Aga see on ju otse loomulik, sa ei saagi asju suureks ajada.

Mo: Ja kui vahel asju oleks paremini organiseeritud, võiks olla kooskäimisi rohkem? Ja üheks põhjuseks võib olla ka aeg, et aega ei ole ...

K4: ... ja raha ei ole.

Mo: Läheme edasi sellega, et igaüks paneb kirja, mul on teile siia paberid ja pliiatsid valmis pandud, need keskuses korraldatavad sündmused, mis meelde tulevad. Pange kirja kõik – nii päästeameti kui meie keskuse üritused, ka need, mis te teate, et on tehtud, kuid kus te ise käinud ei ole. Mõni hetk kulutame selle peale ja siis paneme kõik koos need üritused kirja.

(ilma suurema vestluseta kirjutatakse sündmusi ca 3 minutit). Paneme kõik koos tahvlile need sündmused kirja, vaatame palju me ühiselt kokku saame. Alustame seekord K5, te olete vahepeal kohti vahetanud, ja teeme nii, et iga üks ütleb ühe ürituse. Palun.

K5: Mina panin esimesena kirja rattasõidu.

Mo: Väga hea, see sügisene rattamatk.

K4: Mina panin mälumäng esimeseks, me enne sellest rääkisime. Kas see läheb? Siin on tegelikult ju kaks mälumängu – meie endi oma ja siis Sumina oma.

K6: Mina panin kirja näiteks jõulupeo. Täna mulle tuli jälle meelde see Tiksojal olemine ... See oli küll selline masu tingimustes, aga see orienteerumismatk seal enne oli tõeliselt äge. Jõulupidu on ... see on selline suurem üritus, kus päris palju inimesi osa võtab.

K1: Ma olen ainult kahel käinud

K3: Ma ei ole üldse käinud.

K6: Miks siis?

K3: M ka küsis: miks?

K1: Mina ise ei ole eriline üritustel käija, aga ma tean, et korraldatakse perepäevi. Tavaliselt vist augustis. Minu jaoks on nad alati nii pahadel aegadel, et mul on kas puhkus või ma olen kuskil ära.

K3: Mina lisaks vastlapäeva. See on küll väike, aga me ju ikka oleme tähistanud. Soe, soe supp, hernesupp, kuklid ...

K6: A ükskord oli ... a see on ju jälle Vanemuise üritus, keskuse üritus.

K2: Minule tuli kõige esimesena meelde A üritus Peipsi ääres.

K5: Kevadeti on kanuumatk.

K6: Ma kirjutasin naistepäev, aga seda pole viimasel ajal eriti tähistatud. Kellel meelde tuleb, see nohistab oma ette lilli tuua.

K3: Üks aasta oli rabamatk ja nüüd linnuvaatlus. Ja siis veel aastalõpu seminar, kus kogu rahvas majast välja saadakse ja piirkondadest ka inimesed tulevad.

K4: No siia pane juba kutsemeisterlikkuse võistlus ka. See on puhtalt meie töötajatele.

K5: Ja tuletõrjespordivõistlus ja Eliitkomando.

K4: Kuule, ja siis nad käivad ju trepijooksu tegemas.

K5: Jaa, muidugi, Kõrghoone Kuninga võistlus. Ma olen isegi ühel korral käinud, kui see Tartus oli.

Mo: Kas teie arvates on neid sündmusi piisavalt?

K3: Tundub nagu päris pikk rida ...

K1: No aga vaata, seal on ... seal on sellised üritused, millest tegelikult võtab osa väga vähe inimesi. Sellised nišiüritused.

K4: On tegelikult küll, ega meie ju Eliitkomandole või kõrghoonejooksule ei lähe.

K5: Tuletõrjespordivõistlusele ka. Meie käime seal küll, aga kohtunikeks. Kutsemeisterlikkuse võistlus läheb ka meist mööda. Nii et meile jääb ainult ... Kes üldse sportlik ei ole, nendest läheb rattasõit ja kanuumatk ka mööda.

K4: Perepäevale ka nagu üksi ei lähe.

Mo: Küsimus oli, et kas üritusi on piisavalt?

K6: Kui nii võtta, siis tegelikult ei ole. Jõulupidu on ainuke tähtsam ja suurem pidu, muu on kõik ... Aga see on ju ka nii, et jõulupeod on ametil ja keskusel eraldi. Alati võib ju öelda, et võiks rohkem.

K3: Mõni üritus võib-olla võiks veel olla. Keskuses on teenistujaid palju ning ei ole võimalik, et kõik võtaksid osa, samas on vähe ruume, kuhu mahuks nii suur hulk teenistujaid.

K2: Minu arvates jah, kuna sündmustega on kaetud erinevad aastavaheajad, pühad ning kombed või tavad. Samas ... head üritused on korraldatud vastavalt vajadustele, on igasugused pidulikud aktused ...

Mo: Aga selline küsimus, et kust te infot saite ürituste kohta.

K2: Ikka meili teel.

K1: Ma arvan, et enamus infot ürituste kohta saadetakse meili teel.

K6: Meili teel ja vahel on kuulutus ka seinalehel üleva, aga alumise korruse inimesed ei satugi üles ja nii nad ei pruugigi seda näha.

K4: Need üritused, kuhu mina sattunud olen, on kõik meili teel käinud. Midagi vist on PAI-s ka, aga sealt ma näen asju kuidagi kogemata, kui midagi muud otsima lähed.

K5: Meili teel on selle pärast ka mõttekam saata, et paljudele üritustele on vaja registreerida ja siis on seda kergem teha meili teel.

K1: Mulle praegu tundub imelik, et mõni hakkaks ürituse kutset telefoni teel edastama.

K4: Ega seda ei ole vist ette tulnud jah.

Mo: Nagu ma aru saan, olete sündmuste kohta saanud info meili teel. (Ühiselt „jah“) Vahel on olnud kuulutus üleval seinalehel ja PAI-s.

K2: Ma tean, et päästjatel on nii, isa rääkis, et vaatavad meile, mis on ürituse kohta keskusest tulnud, ja siis on: ah, nagunii see on keskusele ja nad ei hakkagi vaatama.

K6: Siis tuleb teha nii, et kirja pealkirjas on kohe „tähelepanu, kõigile“ ja siis alles, et rattasõit või muud selline. Siis nad hakkavad vaatama. Vot see kirjuta üles, et hästi tihti on kuulda alt poolt, et kas meie ka, kas meid on ka arvatud siia hulka. Ma ütlen siis, et kui on teile meil saadetud, siis loomulikult. Või on siis mõni tõsiselt jobu komandopealik, kes ei anna infot edasi. Jõulupeol ju tehakse väga korralikku reklaami, aga me ju ei helista igale päästjale või meeskonnavanemale ja kõik see läks läbi komando. Seda on alati nii palju öeldud: pidu tuleb, pidu tuleb. Ja mis siis juhtub: makstakse suht viimasel päeval.

Mo: Edasi siit: kas te olete nõus, et sündmuse on vaja korraldada?

Läbisegi: Jah, otse loomulikult, kindlasti.

Mo: Selge. Aga mõelge, miks teie arvates on vaja asutustes sündmusi korraldada? Olete te vahel mõelnud, miks ühte või teist sündmust tehakse, mis on nende eesmärk?

K2: No peab olema see eesmärk. Juhid ju tahavad.

K6: No traditsioonide jätkamine. Vastlapäev on ju traditsioon, me tuleme igal ainult selle pärast välja ... me ei lähe ju teda mujal pidama, kui õigel vastlapäeval. Aga neil on ka see eesmärk, et anda inimesele seda koosolemise võimalust ja tegevust natukene, see ergutab neid.

K1: Jah, ühtsus peab olema. Üritused ühendavad inimesi, hoiavad neid koos, aitavad meeskonnatöö loomises, aitavad inimestel teineteist paremini tundma õppida.

K5: Ongi, et tekitada positiivset ühtsustunnet, pakkuda lõõgastust, meelelahutust.

K3: Päril nii ei saa võtta, et mõni sündmus on vajalikum. Ürituste sisu ning põhimõtted ja eesmärgid on erinevad, seega ei saa eelistada vajalikumat.

J: Minu arust on kõige vajalikumad ... on sellised, mis on seotud avalikkusega, teenistujatega ning Eesti kultuuriga ja kommetega.

Mo: Kas ... Milliseid sündmusi oleks teie arvates rohkem vaja?

K1: Vot selliseid analoogseid nagu see Tiksoja oli, et pannakse suvaline meeskond kokku, suvalistest inimestest ühist eesmärki tegema ja et sa suhtled omavahel selle tõttu juba palju rohkem ja selline meeskonnatunne tuleb.

K3: Aga jälle, millises piiris? Kes osalevad? Kas igaüks? Vaata ida tegi nüüd oma orienteerumismängu. Mina arvan, et rohkem võiks olla selliselt päris suurelt. Ja see ei pea olema tingimata mingi võistlus, seal mingid jalutasid niisama, olid muidugi ka need sportlased.

Mo: Ma saan siis aru, et eesmärk on rohkem tegevus ise, mitte võistlus.

K6: Arvestades, et inimesed on stressis, siis kindlasti sportlikud üritused, meelelahustus, lõõgastus, üritused suunatud väiksematele gruppidele. Ja kindlasti erinevad esindajad ja kaasalööjad keskusest (rõhutatult). Ma tean kindlalt, et alati ei taheta näha kas ennetajaid või päästeosakonda või koolitajaid jne. Inimesed ja asjad ammendavad ennast.

K3: Võibolla sellised, kus on rohkem meelelahutust.

K1: Minule väga meeldis meelelahutusena see, kui need meie idabloki härrad ja daamid käisid keelt õppimas ja peale seda viidi meid idasse kuulama kontserdit. See oli väga vahva väljasõit. Meil ette oli mingi koolitus ja siis õhtul oli vabam osa. Sihukene oli väga lahe.

Mo: Ka siis teie arvates peaks keskus töötajatele meelelahutust organiseerima?

Läbisegi: ei, mitte seda.

K6: A selle meelelahutuse kaudu tekibki selline kollektiivsustunne ..., meeskonnatunne. Ja see kindlasti mõjutab kogu tööd.

K3: Tekitab ühtsustunnet, rutiinsele tööle vahelduseks on vaja meelelahutust.

K2: Vaja oleks selliseid, millel on inimesed koos ja kontorist väljaspool. Üritused võiksid olla sellised, kus inimeste vahel on tihedam koostöö, võib olla on selleks vaja välja pakkuda väiksemates rühmades olemist.

K6: Mulle tundub ka, et tahetakse väiksema seltskonna üritusi.

Mo: Vaatame nüüd koos tahvlile kirja pandud ürituste plusse ja miinuseid. Püüame välja tuua, millised on iga ürituse tugevused ja nõrkused. Ma tegin selleks ühe tabeli, laseme selle seinale. Teie rääkige, mina kirjutan. Nii, esimene on rattamatk.

(Ürituste tugevuste ja nõrkuste märkimine)

K5: Mälumängu on ikkagi selline meeskonnatöö, tiimitöö. Ja mina ütleks, et ikkagi traditsioon.

Mo: Ma kirjutan meeskonnatöö, traditsioon. Mis veel?

K5: Miinus võib olla vähene osavõtt. Meil on tegelikult palju tarkpäid, kes võiksid osa võtta, aga ... Ma arvan lihtsalt et aega ei ole. Tööd on palju ... Ja mõni kindlasti lihtsalt ei viitsi ka.

Mo: (Rattamatk) Ma kirjutan palju rahvast, tuttavate nägemine, hea meelelahutus.

K2: Miinuseks on see, et kõigiga ei jõua suhelda.

Mo: Siin tuleb see palju rahvast jälle miinuseks.

K6: Mina võin vahele öelda miinuseks, et kui on palju rahvast ja ruum väike, siis on jälle jama. See Sangaste jõulupidu oli selles suhtes kehva, et kõik ei mahtunud ühte ruumi ja kitsas oli ja see tekitas probleeme.

K1: Ma arvan, et pluss on ka see, et töötajad ... et töötajatel on, et nad tunnevad, et neid on meeles peetud ja neile korraldatakse pidu. Ma mõtlen just päästjaid.

K3: Et see on nagu motivatsiooniüritus.

K1: Jah, ja ikkagi traditsioon ju ka (kõik nõustuvad). Kui nüüd see ära jätta ...

K2: Ma ütlesin, et kõigiga ei jõua suhelda. See on ka miinus, et kõiki ei tunnengi. Mina küll ei tunne. Viimasel jõulupeol oli minu jaoks nii palju võõraid.

Ka: Ma ei ole ühelgi jõulupeo käinud.

J: (Perepäevad) Ma pean siis ütlema, et täitsa samad asjad, mis ma enne ütlesin: hea, et palju rahvast koos, aga halb ka. Kõiki ei tunne.

K6: Minu arust perepäevad ei täida oma eesmärki – mingit ühtset suure pere tunnet nad ei tekita.

K3: Perepäevad ei olegi selles mõttes perepäevad, et peretunnet tekitada. See on sellepärast, et on mõeldud kogu perele.

K1: Tegelikult on see ka jälle üks motivatsiooniüritus ja meelelahutus. Idee järgi vähemalt.

K5: Mina ütleks, et tegelikult on seal igav. Tegevused on mõeldud väikestele gruppidele, iga komando joob oma põõsa all. Kui ilm on halb, et olegi seal midagi teha. Vanasti oli suvepäevadel või noh siis perepäevadel Pritsumehe võistlus ka. See oli kahel päeval. Ma ei saa aru miks sellest on loobutud. Pritsumees tehakse nüüd koos kõrghoone kuninga jooksupäevaga. Mulle meeldis, kui see oli suvepäevadega koos. Kes võistles, kes elas kaasa, kes tegutses kohtunikuna. A oli alati see, kes tahtis kohtunik olla, sest temal on muidu igav.

K3: Aga vahepeal ei tehtud ju üldse suvepäevi.

K5: Ei tehtud jah, sest raha ei olnud. Masu ju. Tegelikult on praegused ka kõvasti kehvemad kui varem. Nii söögid kui esinejad. Ma osavõtjate arvu kohta ei oska midagi öelda, aga kui vaadata kasvõi meie keskuse inimesi, siis käib seal ikka vähe rahvast.

K1: Võibolla on ikkagi see üritus ennast ammendanud? Aga päästeamet mõtleb, et tuleb teha, et muidu ei teha mingit ühist asja.

K3: (vastlapäev) Mina võin kohe miinusena öelda, et viimastel aastatel on korraldus väga longanud. Väga pealiskaudselt ja möödaminnes on seda asja tehtud.

K6: Aga kes teinud on? E üksinda. Talle tuleb aitäh öelda, et üldse viitsib midagi teha. Üks asi on organiseerimine, aga teine asi on raha. Sa ei saa midagi ilma rahata teha. Ja meie inimesed ei taha ju oma taskust midagi välja käia.

K3: Võibolla võiks ... võiks ju minna näiteks Otepäale liugu laskma. Vastlapäev võiks ju toimuda Otepääl ning kaasata võiks rohkem teenistujaid, mitte ainult Vanemuise teenistujaid.

K4: Ma ei ole nendest jõulupidudest ja suvepäevadest osa võtnud, ma ei osanud midagi öelda. Aga vastlapäev on tore, väikesed võistlused, ei pea tööd tegema.

K1: Plussid on ikka need samad: vaheldus tööle, lõbus ühistegevus. Süüakse suppi ja kukleid.

K2: Traditsioon ka jälle. Keskuse traditsioon ma mõtlen.

Mo: Hästi. Kas veel? Edasi Peipsi-äärsed alternatiivsuvepäevad.

K4: Mulle meeldib just see, et ei ole seda punkti väga suureks aetud. On oma seltskond, julged teha, mida tahad, keegi eriti ei vaata järgmine päev viltu. Pane hea tuttav seltskond.

K2: Palju erinevaid tegevusi. Mängud ja võistlused.

K1: Viimane kord vist oligi suund meeskonnategevustel. Nii et meeskonnatunde arendamine.

K3: Mina olen tänu sellele saanud inimestest nii palju uut teada. Seal hakkasime rääkima ja igasuguseid huvitavaid asju tuli välja. Tööl ei ole sellist aega või kuidagi ei tule kõik jutuks.

Mo: Jah, ma panen lähedasemad suhted töökaaslastega.

M5: Mulle meeldib see, et me teeme enne väikese rattasõidu, see on sportlik pool ja pärast on siis vähem sportlikum osa.

K2: Ei ole vähem sportlik. Me oleme seal igasuguseid võistlusi, sportlikke ma mõtlen, teinud.

K5: Ja-jaa, aga siis on selline naljaga pooleks ja muud viktoriinid ja meelelahutus rohkem.

K3: Mille pärast on see meil see üritus hästi õnnestunud, on see, et me teeme kõike ise. Muidugi A on enne ettevalmistused teinud, aga ikkagi me koos teeme söögid, paneme telgid või need varjualused püsti. Igaüks võtab nagu osa.

K1: Jah, kui inimene on ettevalmistusse juba rohkem panustanud, siis ta tunnebki ennast rohkem kaasatuna. Ja vastutavana ka.

K2: Esimesest kastist või võtta veel hea tuju ja vaheldus tööle.

K4: Midagi ei ole lihtsalt öelda. Ma lisaks hoopis ühe plussi veel – väga hea koht on.

K2: Mina tooks ühe plussi veel – et saab, kes tahab kaaslasega tulla. Palju meil on neid üritusi keskuses, kuhu tahaksid või saaksid kaaslased ka tulla.

Mo: Täiesti nõus. Järgmine on kutsemeisterlikkuse võistlus.

K6: See on päästjatele mõeldud üritus ja läheb minust küll täiesti mööda.

K3: Seda võib-olla ongi meil raske midagi välja tuua, sest me ei ole sihtgrupp.

K5: Päästjad saavad omavahel võistelda, suhelda, ega seal muud ei ole.

K3: See on päästjatele motivatsiooniüritus, tunnustuse jagamine. Ma tean, et mõni komando võtab seda väga tõsiselt, nagu seda Eliitkomando värkigi.

K4: Kõrghoone kuningas ja eliitkomando on ka samasse auku. Selles on ainult individuaalne point, teistel on oluline meeskonnatöö. Ma tegelikult jätkaks siit üldse selle tuletõrjespordivõistluse välja, sest sealt ei võta palju päästjaid osa.

K6: Kes seal siis on? Ega ometi juhtkond?

K4: Siis on need samad plussid: suhtlemine, võistlemine, tunnustamine.

Mo: Selge, aga nüüd aastalõpuseminar. Sellest võtab palju inimesi osa.

K1: Üheks plussiks ongi kindlasti see, et kutsutakse väga paljud Lõuna päästkeskuse töötajad. Aga ikkagi jälle miinus ka – päästjad jäävad välja. Või on neid vahel kutsutud?

K3: See on puhtalt jälle tublimate tunnustamine.

K5: Aga minu meelest on see ennast devalveerinud. Neid aumärke jagatakse liiga lihtsalt. See ongi miinus. Ja mis see tänukiri on? Inimesed ütlevad, et pange parem palka juurde või küsivad, kas sellega kaasneb väike rahaline preemia.

K4: Väike kopikas motiveeriks kindlasti paremini.

K1: See on vist mõeldud jah sellise motivatsiooniüritusena, aga ma ei tea, kui palju see inimesi motiveerib tegelikult.

K6: Neid motiveerib rohkem see söök, mis seal antakse, kui muu.

K4: Mulle tundub, et seda aastaseminari tehakse lihtsalt selle pärast, et peab. Palju ta kellelegi tegelt korda läheb? Kokkuvõtte, hea küll ... Jah, traditsioon küll, aga ammendunud. Igavaks on läinud.

Mo: Hästi. Me hakkame selle tabeliga nüüd otsast peale. Vaatame, kellele need üritused suunatud on, mis eesmärgil ja kas teie arvates sai eesmärk täidetud. Matkad? Kellele?

Läbisegi: Kõigile.

Mo: Mis võib olla eesmärk?

K3: Eesmärgid ongi plussidena kirjas: sport, ühistegevus, meelelahutus ...

K6: Tegelikult ei ole sport, sest see ei ole võistlus, vaid matk.

K3: No aga ikka on sport, mitte nagu mälumäng, mis on ka ühistegevus.

Mo: Ma jätan sport, kui on ikka võistlus, siis kirjutan võistlus. Nii, mis veel?

K6: Kui ma nüüd rattamatka mõtlen, siis ikkagi töökaaslastega parem tutvavaks saamine, eriti nendega, kes on teisest regioonist.

Mo: Kas need eesmärgid on saanud täidetud?

K3: Nii ja naa.

K1: See integratsioonipool on tegelikult jäänud tahaplaanile. Siin saaks asja palju parandada.

K3: Ja eesmärgid oleks paremini täidetud, kui osavõtjaid oleks rohkem.

K5: Osavõtt on praegu järjest suurenenud.

K3: Pane siis + ja -. On ja ei ole ka.

Mo: (Mälumäng) Hästi. Panen keskuse töötajad. Aga eesmärk?

K4: See on ikkagi meelelahutus ... mingis mõttes juba traditsioon ka.

K5: Minu arust on eesmärk uusi asju teada saada.

Mo: Eesmärk siis meelelahutus ja uued teadmised.

Mo: Kuidas eesmärk on täidetud?

K4: 100%. Ega teised ei saagi kaasa rääkida, nad ju ei käi.

K3: Ei käi jah, aga ma vahel olen vaadanud või kuulnud, et see ikkagi liidab kuidagi. Et need, kes on eelmisel õhtul käinud ... Siis see punt on ... neil on, millest omavahel rääkida.

K6: See on iga üritusega nii, et ikka räägid pärast nendega, vahetad muljeid, kes ka käisid.

Mo: Nii, jõulupidu ... Mis on eesmärk teie arvates?

Läbisegi: Meelelahutus

Mo: Hästi. Enne tuli jutuks, et mõnele üritusele jäetakse tulemata, sest ei saa kaaslasega tulla. Kas see on siis nii tähtis?

K1: Jõulupeo puhul kindlasti on.

K2: Ma arvan ka, et näiteks jõulupeo puhul on.

K1: Eesmärgiks meelelahutus, kui nii võtta, siis ka tänuüritus.

K4: Mis tänu, kui me selle ise kinni maksame?

Mo: Kas veel mõni eesmärk?

K4: Konsolideerumine?

Mo: See peaks siis olema ühtsustunde tugevdamine. Või ...

K1: Ja-jaa, see on see meie ühine pere.

K6: See on jälle selline pluss/miinus pidu. Meelelahutus kindlasti, tänuüritus ja ühtsustunne on nagu nad on.

K5: Ikka on igal peol nii, mis koos päästjatega tehakse, et nemad hoiavad omaette, kontor on omaette. Suurt konsolideerumist või segunemist ei ole.

K1: See tuleb pärast, kui kõik juba väga täis on.

K2: Perepäevadel oli ka – igaüks hoiab kuidagi omaette. Võibolla on see rahvuse viga.

K5: Ei tea, aga see on igal üritusel nii, et päästjad ongi omaette, teised omaette. Päästjate puhul veel see ka et Tartu omad omaette, teine komando kuskilt kuskil omaette.

K4: Kas sa arvad, et päästjad tahavad juhtkonnaga ühes lauas istuda?

K6: Ei, kindlasti mitte, ja nad ei tunneks seal ennast vabalt. Neil on omad teemad, mida rääkida.

K1: Vot siis ongi, et teeme suure peo, aga oleme ikka kõik oma puntides.

K2: Eelmisel aastal oli ennetus küll kõik koos.

K1: Siit tulebki, et ollakse oma bürooga või oma toaga ... või korrusega.

K5: Ei no aga õhtu jooksul suheldakse kõigi teistega ka.

K2: Nii palju, kui jõuad.

K1: Jah, aga ikkagi on barjäär vahel. Reeglina ikka päästja ei tule M-ga rääkima. Kui meil on juhtkond ja alamad, siis on need ka peol

K6: Oleneb, kellega sa lauda satud.

K1: Ei, sa ei satugi. Ikkagi on kuidagi nii, et päästjad või siis ennetajad või menetlejad on rohkem koos ja suhtlevad omavahel. Päästjad ei tulegi sinna lauda istuma, kus M on.

K6: Meie jõulupeod on jah ... kui nüüd mõelda ...

K3: See võibolla on väga väikses kollektiivis, aga võibolla ka mitte, et ei tunta seda vahet. Meil kindlasti on vahe sees, oled sa päästja või ametnik.

K1: Ja seda üks jõulupidu ei muuda ka. Et vahe kaoks ära.

K3: Kindlasti ei muuda. Kui meil on juhtkond ja alamad, siis on need ka peol.

K1: Kui me teeme ainult keskuse üritust, siis see vahe nii suur ei ole.

K3: Jah, siis M suudab ennast ... me ei saa öelda, et lõdvaks lasta, aga siis ei ole vist jah see barjäär nii tuntav.

K1: Jõulupidu ei tekita mingit erilist ühtsust.

K6: Võibolla natukene ... Ma tean, et mõni maakond teeb ise endale jõulupeo ja sellepärast meie omast osa ei võtagi. Võibolla oleks ta veel rohkem pluss, kui me ei tahakski asja suureks ajada. Las iga piirkond teeb ise oma jõulupeo. [---]

K1: Ainult selle vahega, et eesmäärke, kui meie oma jõulupidu veel kuidagi neid täitis, siis perepäevad küll mitte.

Mo: Kas siis miinus/pluss?

K1: Mulle tundub ainult miinus.

K3: Mina ei ole seal käinud, ma ei oska öelda.

K4: Mina ka ei ole trehvanud.

K6: Pean ausalt tunnistama, et ma ka ei ole käinud.

K2: Mina eelmisel aastal käisin, sest laps tahtis.

K5: Ma vanasti, kui Tallinnas olin, siis käisin. Ma ütlesin, et see asi on maha käinud. Ja kui mul on ... Mul on suvel nii palju üritusi, et kui on valida, siis ma suvepäevadele kindlasti ei lähe. Ja ei meeldi mulle need E tehtud üritused. Kui eesmärk on meelelahutus, siis sellise kehva organiseerimise juures see ei täida eesmärki.

Mo: Kas oleks kahju, kui sellist üritust enam ei oleks?

K3: Vist eriti mitte.

K6: Kui see oleks natuke rohkem, kui parklas paari totaka võistluse ja supi ...

Ka: Kui midagi teha, siis ikka teha. Mulle meeldiks ikkagi mingi väljasõit ja tõeline vastlapäev, mitte pool tundi kuskil õuepeal. Ma saan aru, et seda on praegu traditsiooni hoidmise mõttes elus hoitud, aga kas on siis mõtet punnida ... Sellisel kujul ei ole isegi oluline, kui seda enam ei ole.

Mo: Me oleme jõudnud Peipsi äärde.

K6: Me ei pea siin isegi hakkama plusse ja miinuseid kokku lugema. Igatahes on see üritus oma eesmärgi täitnud. Kõik on saanud lõõgastuda, lõbutseda ...

K1: On olnud ... on välja tulnud ühtsuse arendamine, vähemalt neil, kes on kohal olnud.

K3: Meelelahutus, lõõgastus, tugevamad suhted ... Ma ei jõua enam neid plusse ja miinuseid otsida. Siin on kindlasti pluss.

Mo: Läheme jah. Edasi tuleb kutsemeisterlikkuse võistlus ja Eliitkomando.

K5: Sihtgrupp on päästjad, eesmärk – võistluste teel selgitada välja parim.

Mo: Et siin on siis eesmärk mitte sport, vaid võistlus. Ja parima väljaselgitamine.

K2: Plussidest tuleb veel suhtlemine ja tunnustamine.

K4: Me jõuame sinna samasse välja, et kuna me nendest võistlustest osa ei võta, siis me ei oska ka öelda, kas need eesmärgid on täidetud. Ja kas need eesmärgid üldse õiged on? Võibolla keegi teine näeb siin hoopis midagi muud. Siis võib kõigile järgmistele, spordivõistlustele panna sportlik eesmärk ja täitis selle.

Mo: Nii, jäänud on meie aastalõpuseminar.

K4: Kõigile Lõuna päästkeskuse töötajatele.

K1: Eesmärk on tunnustamine ja motiveerimine.

K6: Ja kas täidab?

K3: Hädavaevu.

K6: Meil on sinna pandud, et ei tekita enam huvi, et on ennast ammendanud.

K1: Ma arvan, et idee on hea, aga vaja oleks veidi värskendust. Mitte et me istume jälle kuskil saalis, kuulame, saame oma paberi kätte ja kogu lugu.

K6: Ära söömist unusta.

K1: Ja see ongi selle ürituse kõrgpunkt. Kõige olulisem osa, mida kõik ootavad.

K1: See on jälle nii, et võibolla mõne jaoks on see väga oluline, mõne väiksema komando pealiku jaoks.

K4: Ma plussi ei paneks, ma enne ütlesin, et veidi igavaks on läinud.

Mo: Kas jääme siis selle juurde, et pigem täidab eesmärgi, aga vajaks värskendust.

Läbisegi: Jah, sobib küll.

K3: Ma tahaks tagasi tulla laste peo juurde. Laste jõulupeo kohta ma ütleks nii palju, et kui on päästeameti teenistujate, kes asuvad keskuses, laste pidu, toimub Tallinnas, sinna sõit on pikk ja väsitav ning pidu kestab kaks-kolm tundi. See on miinus, selle pärast ei hakka paljud sinna minema.

Mo: Me hakkamegi kohe vaatama, mis on need põhjused, miks sündmustest osa ei võeta. Rääkige eelkõige oma kogemusest.

K2: Rattamatk on minu jaoks liiga pikk ja raske. Kui oleks selline väike distantis ja mingi muu tegevus ka ... mingi ekskursioon. Et kui oleks natuke mingi muu tegevus juures, siis ma vist isegi võtaks osa.

Mo: Ma hakkann tahvlile kirja panema, miks osa ei võeta. Ma panen ei sobi sportlikud tegevused.

K2: Jõulupeol ma olen ka käinud. Ja perepäevadel ja vastlapäeval. Üks kord mul oli tööasju palju ja siis ma ei saanud ...

Mo: Kui ma kirjutan, et tööajal ei ole aega, kas siis on õige?

K2: Jah, põhimõtteliselt küll, ükskord ma kanuumatkale ei saanud ka minna, sest mul oli mingi koolitus.

K3: Rattamatkal käin, mälumäng ei ole absoluutselt minu ala, jõulupeol ei ole ma kunagi käinud. Ükskord pidin minema, rahagi oli ära makstud, aga siis kutsuti mees valvesse ja üksi ma ometi ei lähe. Ja lapsi ei ole ka kuhugi panna, ja mind nagu ei ole kunagi tõmmanud sellised suured peod.

Mo: Ma ei hakka kirjutama, et lapsed segavad. Panen, et ei ole perekondlikult võimalik ja et ei ole huvi ürituse vastu.

K6: Näiteks pereinimesed ütlevad küll, et ma tahaks, aga ma ei saa, ma pean näiteks lapse ära tooma. Nad ei saa niimoodi käia, nagu need, kellel on seda vaba aega.

K3: Perepäevad mulle lihtsalt ei meeldi, ma ei ole huvitatud lastega kuskil põõsa all magamisest. Ma tean, et suvepäevade korraldamisel ööbimise tagamine on puudulik, teenistujad maksavad kohatasu ära ning hiljem öeldakse, et ei ole võimalik ööbimist tagada. Eeliseks oli väikelastega pered, kuid ühes keskuses või päästeametis võib neid olla rohkem, seega võiks jaotada kohad võrdselt keskuste vahel. Ma tean, et mõned päästjad ka küsisid osalusraha tagasi, sest nad ei saanud majasse ööbimist. Asi aetakse nii suureks, aga ei suudeta seda enam hallata. Kirjuta, et halb kogemus. Ja see, et suured üritused ei täida eesmärki.

Mo: Et ei täida eesmärki? Kas veel midagi?

K1: Rattamatkal ja kanuumatkal minule ei meeldinud distantsi pikkus. Viimasel sõidul oli väga palju. Muidu on ikka olnud erinevad rajad, et saab valida.

Mo: Kas sa soovid, et paneme kirja füüsiliselt liiga raske.

K2: See ei ole eraldi põhjus, pane selle esimese sportliku punkti alla. Vot minul on see asi, et väga paljud üritused mulle ajaliselt ei sobi. Mul on pidevalt midagi muud ees.

Mo: Kirjutan, et ajapuudus.

K2: Ja elukoht võib ka olla tähtis, kui mõned elavad näiteks Räpinas ... isegi üks elab. Ja oleneb, kui palju keegi hõivatud on. Ja teised need töökohad ka, kiirabis või nii. See jälle võtab aega.

K6: Aga mõned vahetused on väga ühtsed ja kohe korraldavad, sätivadki kohe nii. Aga mõnel on veel omad kiiksud, et ta põhimõtteliselt ei tule ... Põhimõtteliselt tööüritustel ei osale.

K4: Minul on see muidugi ükskõik, aga ma tean, et paljud ei taha tulla ... või kas ei taha tulla, aga no ei tunne ennast vabalt, kui direktor pundis on.

K6: Jah, ma olen ka tähele pannud, et ...

K4: No inimesed tõmbavad krampi, kui tema on seltskonnas. Üks näide, kui me kõik väljas istusime, ma ei tea, kas see oli keskuse sünnipäev või matus või midagi muud ja siis M pidi pärast ära minema mingile oma peole. Ja siis ma nägin oma silmaga ... näiteks tuleohutuse poisid tõmbasid kohe ära oma lauda. M-l puudub nagu see ... Ta peaks suutma tekitada ...

K6: See ongi õhtu ja tuleb ennast niimoodi lasta vabaks.

K4: Põhimõtteliselt jah. Me ei ole ju tööl ja võime vabalt rääkida ja keegi ei pane seda homme pahaks. [juhi kriitika]

K6: Põhimõttelise eiramise juurde võid kirjutada veel isiklikud põhjused. Nagu meil on perekondlikud põhjused. On sort selliseid, kes ei tule mingile üritusele teatud inimeste pärast. Et kui tema tuleb, siis mina ei tule. Suurte pidude puhul ei ole seda nii palju, aga ma tean näiteks sünnipäevade puhul küll, et kui K tuleb, siis E ei tule.

K4: No kes see tahab R-ga koos pidu pidada! See vist ongi rohkem isikute tasandil, et tööväliselt ei taheta suhelda, isegi pidu pidada ...

K3: Aga mida see näitab? Seda, et osakond ei ole ühtne, ei ole meeskond.

K6: Ma tean, et mõnel on põhjuseks ka raha, miks ta ei käi. Meil ju enamus asju on oma raha eest. Võtame nüüd näiteks päästjad. Nad maksavad enda ja naise eest osalustasu, pluss joogid, siis on sõidukulud. S ütles, et näiteks nemad eelmisel aastal ei käinud, sest ei olnud

millegagi tulla ja paljud ei tahtnud sõidukulusid. Et kui oleks buss või ... Siin on jälle üks põhjus, miks inimesed jätavad peole tulemata – pole transporti ja pidu kaugel. Asukoht on oluline, nagu K3 juba enne ütles, et laste jõulupeole ... ja mina jätan meie oma jõulupeole ka minemata, sest ma ei viitsi Tallinnasse sõita.

Mo: Ma panin kirja veel siis raha ja asukoha, pluss transpordi puudumise.

K6: Me oleme siin juba sellest rääkinud, et raha on siiski oluline. Võib-olla keskusele vähem, aga päästjatele küll. Ja no kuulata, mis meil maja peal räägitakse, siis on sama jutt, et midagi ei saa teha ega korraldada, sest raha ei ole ja raha ei tule.

K3: Ma ütlen veel ühe asja, selle võib panna sinna, et suured üritused ei täida eesmärki. Tegelikult pane sinna juurde, et ei meeldi. On tekkinud erinevad grupeeringud, kes võtavad osa erinevatest üritustest. Oleneb üritusest, sportlikust üritusest võtavad osa, kes on huvitatud rohkem spordist.

K2: Osalevad ühed ja samad inimesed: ühelt poolt hea, kuna on olemas püsivad osalejad, teiselt poolt on miinus, kuna tähendab, et teised millegipärast loobuvad osalemisest, inimeste omavahelisi suhteid, elukoha asukoht, vanus, pereseis. Inimestel on erinevad huvid, võimalused, suhted teiste osalejatega.

K5: Perepäevadest osavõtt oleks kindlasti suurem, kui see pritsumehe võistlus siis korraldada. [---]

Ka: Vaata see ongi. Kõiki üritusi ei saagi kogu rahvale teha.

K6: See üritus teenib küll laias laastus keskuse eesmäärke, aga seal ei ole mingit keskuse tuge taga.

K2: Minu arust ei saagi kõiki üritusi kõigile teha. Mis on see eesmärk? Et oleme kõik üks suur pere? See ei tööta. Me ei saa iialgi nii kaugele, et 2500 inimest tunneks end maru toreda ühise suure perena.

K6: Selles suhtes on sul õigus. Ma ütlen - päästekeskus on väga suur ja teatud üritusi polegi võimalik kõigile meelepäraseks teha. Võib-olla olekski parem, kui jõulupeod jääksid maakondadesse. Kergem korraldada ja ühe piirkonna inimesed koos.

K2: Me näeme vaeva, et lõunakeskus tunneks ennast ühtsena ... Sellega on nii palju vaeva nähtud alates keskuse loomisest peale. Et kõik tunnetaksid, et nad ei ole lihtsalt päästjad, vaid Lõuna päästekeskuse liikmed. Nüüd, kui päästeameti alla läksime, tahame, et kõik oleks päästeameti liikmed. Vähemalt, et nad tunneksid nii. Minu arust on seda liig tahta.

K5: Päästeamet on suur ja hoomamatu, et siin ei teki mingit identiteedi samastust.

K2: Just. Need sündmuste üllad eesmärgid, et ühtsustunne ja meie-tunne ja mis kõik veel – need toimivad teatud piirini. Me saame öelda „meie“ näiteks Lõuna päästkeskuse kohta ...

K3: Aga kas ei ole nii, et päästjate jaoks on „meie“ oma komando või siis maakonna päästjad?

K2: Pigem jah. Eelkõige olen ma x või mis iganes komando päästja, siis x maakonna päästja, siis Lõuna päästkeskuse päästja ja alles siis päästeameti päästja. Mulle isiklikult tundub, et me võime teha mis iganes suuri üritusi – see ei liida ikkagi lõppkokkuvõttes. Või te ei arva nii?

K3: Ma olen sinuga täiesti nõus. Ühed suvepäevad või muu mingi aasta jooksul ei suuda sellises massis ühtsustunnet tekitada.

K2: Äkki oleks vaja see ürituste kontseptsioon üle vaadata? No et ärme tahamegi nii suurt massi liita ...

K6: Meie oma keskuse 600 inimest on piisavalt suur mass.

K2: Jah, seda enam ärme tahame siia päästeameti tasandit sisse tuua. Piirdume oma keskusega või isegi veel väiksemate struktuuridega.

K3: Siis on ikkagi iga maakond nagu omaette. Me oma keskuses peaksime ikka mingi ühtsuse saavutama.

K5: Aga see ei saa tulla ainult läbi sündmuste ja pidude.

K3: Otse loomulikult, kõik muud tegevused, koolitused, igasugused nõupidamised ja mis seal kõik veel on, peavad seda toetama.

K6: Aga see on suuresti ikka juhi teha. Temal on suur osa, tema teha on väga palju, kuidas keskuse töötajad ennast tunnevad.

K2: Aga ikkagi mulle tundub, et väiksemates punktides tulevad ... et paremini õnnestuvad väiksemale seltskonnale planeeritud üritused.

K5: On küll nii. Ja siin olen ma K1-ga nõus, et iga üritusega me ei pea ... et iga korraldatud üritus oleks selleks, et me kõik end perena tunneksime. Saite aru, mis ma mõtlen?

Mo: Mina sain nii aru, et ongi palju tahta, et kõik ennast suure päästeametiperena tunneksid. Et pigem jäädagi väiksemate sündmuste juurde, väiksemale grupile mõeldud ...

K5: Põhimõtteliselt küll. Me isegi keskuses, teised võivad muidugi vastu vaielda, ei tunne ennast ühise perena. Hakkame sellest kõigepealt pihta. Me rääkisime enne, et paljud üritused on devalveerunud, ammendanud.

K2: Jah, kui oleks paremini organiseeritud, midagi uut ja huvitavat sisse toodud, siis oleks ka osavõtt suurem. Praegu võib eelnev halb kogemus otsustavaks saada.

Mo: Räägime veel natuke sellest, kui palju teilt on küsitud tagasisidet ürituste kohta?

K6: Ei tule ette....

Ma: Aga korraldajatele tuleb anda tagasiside, kasvõi selle jalgrattasõidu tutvustamise kohta. See on hästi reaalne asi, mida muuta, et saaks paremaks.

K2: Ei ole küsitud, tavaliselt räägin ise emotsioonidest. Mitte korraldajatele, niimoodi omavahel, aga vahel korraldajatele ka. Kui midagi eriti meeldib.

K6: Küsinud minu teada ei ole keegi kunagi ...

K1: Sellist otsest küsimist vist ei tule nagu ette jah ...

K4: Ma millegipärast arvan, et meie asutuses ei hakka keegi ütlema, kui midagi ei meeldi .[---] Ma tahtsin öelda, et isegi kui on midagi sitasti, siis ei hakata seda ütlema.

K1: Meil on nii, et inimesed, kes midagi korraldavad, teevad seda oma vabast ajast ja tahtest. Ei taha ju neile minna midagi halvasti ütlema.

K4: Jah, muidu järgmisel aastal ei tee üldse ...

K1: See oht on ka, aga pigem ma arvan, et ei taheta inimestele, korraldajatele eriti kriitikat teha, oma maja sees vähemalt.

Mo: Mida te teeksite teistmoodi? Mida teha, et teie võtaksite rohkematest sündmustest osa?

K6: Paljude ürituste juures ... tehtagu rohkem kindlale grupile, aga mõeldagu paremini läbi. Tundub, et natuke on praegu sellist, et ei viitsita eriti organiseerida, tehakse kuidagi ära. Leidku uusi lähenemisnurki

K1: Ma arvan, et see on suure asutuse viga. Kõiki sa ei jõuagi tunda ja paljudega on nii, et tead ja oled näinud ja isegi rääkinud ... ja vahepeal on hoopis sedapidi, et nagu väga hea tuttav, aga ei tea, mis nimi on.

K3: Selleks selliseid ühiseid üritusi vaja on. Ja just näiteks rattamatk, kuhu kogunevad sarnaste huvidega inimesed.

K4: Aga ikkagi on see ju jälle selline pundiüritus. Et käib teatud seltskond.

K6: See on kõigil üritustel.

K3: Ongi, aga mingitel teistel üritustel on mingid teised pandid. Minul on hea meel, et sellest rattamatkast on kasvanud nii suur üritus välja.

K2: Nii palju kui mäletan, on korraldaja poolt enamasti kõik hästi tehtud. Võib olla on väikeseks miinuseks see, et iga aasta on teatud üritusi korraldatud ühtemoodi. Vahepeal võiks sisse viia mõningaid muudatusi-üllatusi.

K3: Mina lisaks veel, et sportlikud üritused ei peaks olema ainult võistlused vaid rohkem meelelahutuse moodi. Võib-olla tuleks läbi viia küsitlus, aga mitte inimeste lõikes, vaid hoopis büroode ja komandode lõikes. Millistest üritustest võtaksid osa büroo inimesed, miks nad siiani osa võtnud ei ole! Mis neid motiveerib? Kindlasti tuleks ürituste korraldamisel arvestada, et ... et teenistujaid on erinevas vanuses ning füüsilises vormis ning nad ei võta osa kunagi teatud üritustest.

K6: Kordan veel – oluline on tuua inimesed rutiinist välja. Reklaam, korraldajate ülipositiivne suhtumine, isegi, kui peab teesklema ... Praegu võin kindlalt väita, et toimima hakkavad ja jäävad toimima ainult need üritused, kus suudetakse inimesed rutiinist välja tuua, pakkuda põnevust, lõõgastust ja tööjutud jäävad tööle.

K4: Leitagu vahendeid igasuguse ninni-nänni jaoks. Päästjate jaoks on see oluline ja kindlasti paljude teiste jaoks ka. Ja see ei tohiks olla enam mingi ennetusnänn.

K2: Proovida võiks kaasata neid, kes ei usu või ei arva, et nad sobivad sinna seltskonda. Aga olen nõus Katriniga, et enne võiks teada saada, mida keegi ootab ... mis on tema jaoks meelelahutus, mis motiveerimisüritus.

K2: Aga kui mulle ikka purjus inimesed ei meeldi, siis nende sekka ma ei taha.

K3: Teeme üritusi oma tuttavale ringkonnale, siis ma enne juba enam-vähem tean, mis mind ees ootab. Pöörame rohkem tähelepanu oma lähemale ringkonnale, alustame meekonnatunde loomist sellest. Meil on olemas omad traditsioonid ja oma kultuur, arendame seda.

Mo: Mida teie täpselt mõtlete selle kultuuri all?

K2: No need on kõik need olulised asjad, nagu mis meile keskuses tähtsad on ja üritused ja kõik, mis me teinud oleme.

Mo: Kas üritused on organisatsioonikultuur?

(kõik: kindlasti).

K3: Ma arvan, et see kultuur tulebki, või et seda tunnetataksegi just ürituste kaudu. Igapäevaselt sa ju sellele ei mõte, et see või teine asi, mida sa teed, ongi kultuur.

K6: Just, et meil siin on enda jaoks mingid asjad olulised. Me tahame neid teha. See tahtmine on ka oluline. Kui hakata midagi peale suruma ja meile kultuuri tooma, siis läheb asi metsa.

K2: Vägisi ei saa kedagi kultuurseks teha või kultuuri kellelegi peale suruda.

K1: See tuleb sama jälle välja, et kes on need meie. Kelle kultuur see on? Meie ongi juba minu arust see näitaja, mis loob ja teeb kultuuri. Ülemaailmset kultuuri ei ole ju olemas. Miks siis tahta, et oleks suur üleorganisatsiooniline kultuur. Meil on ikka oma ja tegeleme sellega.

K4: Me oleme nagu väikesed viinamarjad suures viinamarjakobaras, kes veinitünnis kokku saavad.

K2: Minu jaoks on kultuur midagi vana, mis on kaua aega olnud, nagu laulupidu. Meil ei saa kultuuri tekkida, kui on pidevalt mingid reformid ja muutused. Meil on vanast ajast jäänud väga vähe üritusi, mida edasi arendada.

K5: Ja ei ole vaja, et need tahetakse teha kõigile. Või meile surutakse peale teiste regioonide või ameti üritusi, mis meile üldse omased ei ole.

K3: Meid ju Tallinna üritustele ei kutsuta. See tähendab, et meil ei ole ikkagi ühiseid üritusi ja meil ei ole ühist kultuuri.

K1: Aga võib-olla meil ei olegi nende kultuuri vaja? Meil on siin oma kultuur, kui nii võib öelda. [---] Et meil on siin oma üritused ja muud, mida me ajame ja teeme, ärme tahamegi üle võtta seda Päästeameti mentaliteeti.

Mo: Seega teie arvates ei ole veel ühtset kultuuri tekkinud?

K1: Ei ole, ja ei juhtu midagi, kui ei tekigi. Me oleme keskused kõik nii erinevad, kõigil on oma minevik ja kultuur välja kujunenud. Las jääda omapära ja oma kultuur.

K3: Ma olen täiesti nõus. Meie oleme ikka siin lõunas ja meil on oma kultuur. Kui võrkpallurid käivad võistlustel, siis on nad Tartu Annelinna komando, mitte päästeamet. Nad võivad küll päästeametit esindada, kuid nad ise tunnevad, et on Annelinna komando. Kuidas ma tunnen, kes ma olen, nii ma tunnen ka, mis on kultuuriliselt mulle omane.

Mo: Selge. Kas keegi tahab veel midagi lisada? Kui ei, siis teeme kiire kokkuvõtte meie tänasest vestlusest. (kokkuvõtte ja lõppsõna).